

KATJA ŠALAMUN JANEVSKI
KATERINA NIKOLOVSKA

OXI TOΣO HΣYXES ISTOPIEΣ

Αυτό το βιβλίο μοιράζεται τις ιστορίες παιδιών που βιώνουν τον κόσμο με μοναδικούς και υπέροχους τρόπους. Μέσα από την Άννα, τον Στέφανο και τους φίλους τους, βλέπουμε την καθημερινή ζωή των κωφών και βαρήκων παιδιών καθώς χτίζουν φιλίες, παίζουν και συνδέονται με τους ανθρώπους που αγαπούν. Κάθε ιστορία αναδεικνύει τους διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους επικοινωνούν, είτε μέσω της Νοηματικής Γλώσσας, είτε με κοχλιακά εμφυτεύματα, είτε με έναν συνδυασμό των δύο — δείχνοντας ότι δεν υπάρχει ένας «σωστός» τρόπος να εκφραζόμαστε. Αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία είναι η χαρά, η περιέργεια και η ισχυρή υποστήριξη από την οικογένεια και τους φίλους, στοιχεία που διαπερνούν κάθε σελίδα του βιβλίου.

Αναγνωρίζοντας την πλούσια ποικιλομορφία των Νοηματικών Γλωσσών παγκοσμίως — πάνω από 300 — το βιβλίο απεικονίζει την επικοινωνία μέσω της Διεθνούς Νοηματικής Γλώσσας. Παρόλο που η ιστορία έχει μεταφραστεί σε πέντε διαφορετικές γλώσσες, δεν ήταν εφικτό να προσαρμοστούν όλες οι εικονογραφήσεις στη μοναδική Νοηματική Γλώσσα κάθε μετάφρασης. Η επιλογή μιας και μόνο Νοηματικής Γλώσσας για τις εικονογραφήσεις ήταν δύσκολη· γι' αυτό επιλέξαμε μία που θα μπορούσε να έχει καθολική απήχηση, διαφορετική από τις πέντε γλώσσες μετάφρασης, υπογραμμίζοντας μια ουδέτερη προοπτική.

Το “Όχι τόσο ήσυχες ιστορίες” αγγίζει επίσης την εμπειρία των ενηλίκων που χάνουν την ακοή τους αργότερα στη ζωή, όπως ο Παππούς, του οποίου η ιστορία αναδεικνύει τις προκλήσεις της προσαρμογής στην αλλαγή. Σε αντίθεση με τα παιδιά που γεννιούνται κωφά και μεγαλώνουν αποδεχόμενα τη φυσική τους κατάσταση, οι ενήλικες μπορεί να βιώσουν απώλεια και απομόνωση.

Μέσα από αυτές τις ιστορίες, βλέπουμε πώς τα παιδιά μπορούν να μεγαλώσουν γεμάτα αυτοπεποίθηση και χαρά όταν γίνονται αποδεκτά και κατανοητά, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επικοινωνούν. Η ενδυνάμωση των κωφών και βαρήκων παιδιών σημαίνει την αποφυγή της λύπησης και την καλλιέργεια της αποδοχής και του σεβασμού. Η λύπηση, όσο καλοπροαίρετη κι αν είναι, μπορεί να κάνει τα παιδιά να νιώσουν περιορισμένα. Η ενσυναίσθηση, αντίθετα, σημαίνει να αναγνωρίζουμε και να γιορτάζουμε τις δυνάμεις κάθε παιδιού, ώστε να αισθάνεται πολύτιμο και σίγουρο για τον εαυτό του.

Ελπίζουμε το «Όχι τόσο ήσυχες ιστορίες» να αναδείξει τη δύναμη της οικογένειας, της φιλίας και τη χαρά της επικοινωνίας. Απολαύστε το ταξίδι σύνδεσης!

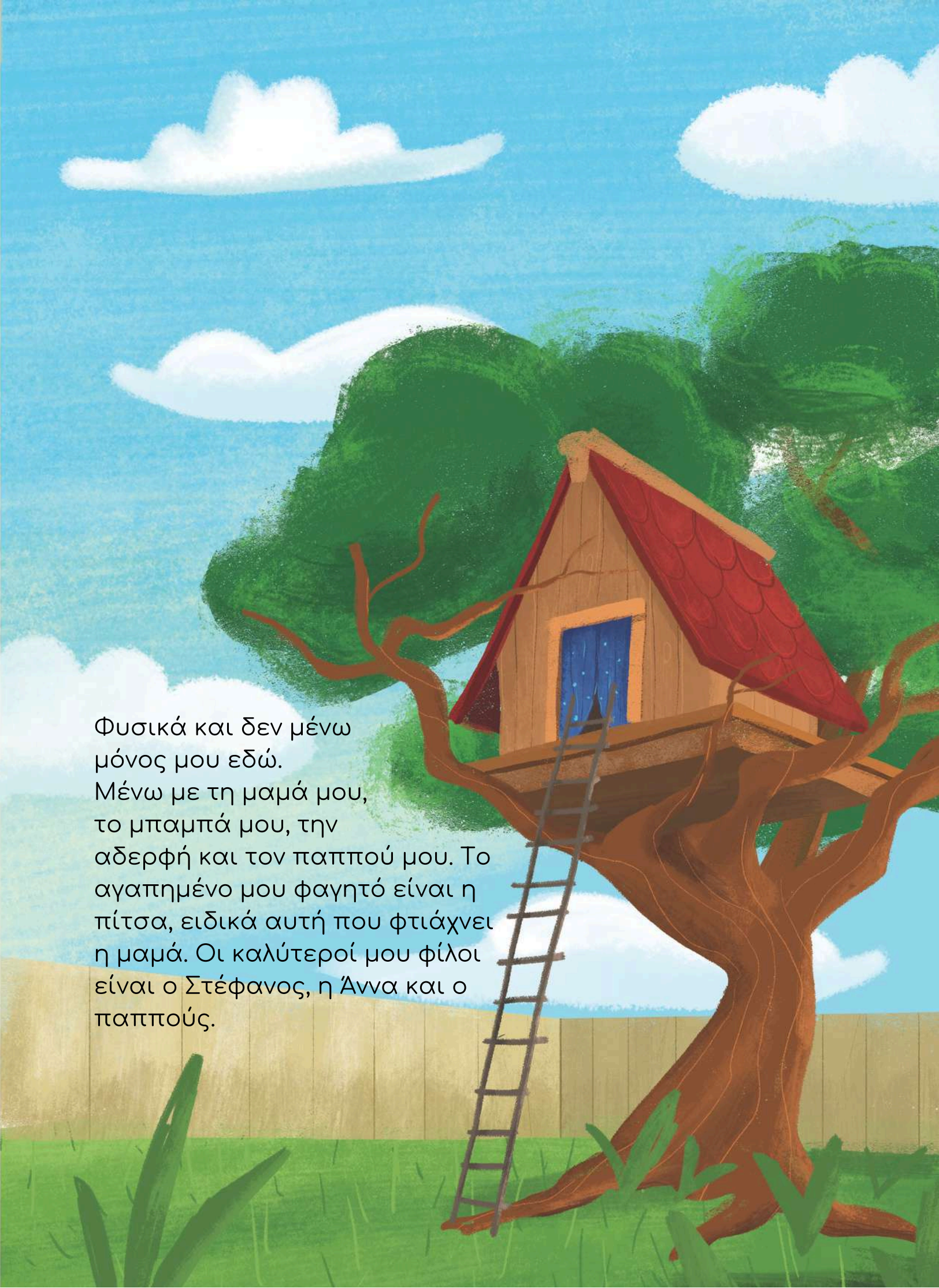
Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΜΟΥ

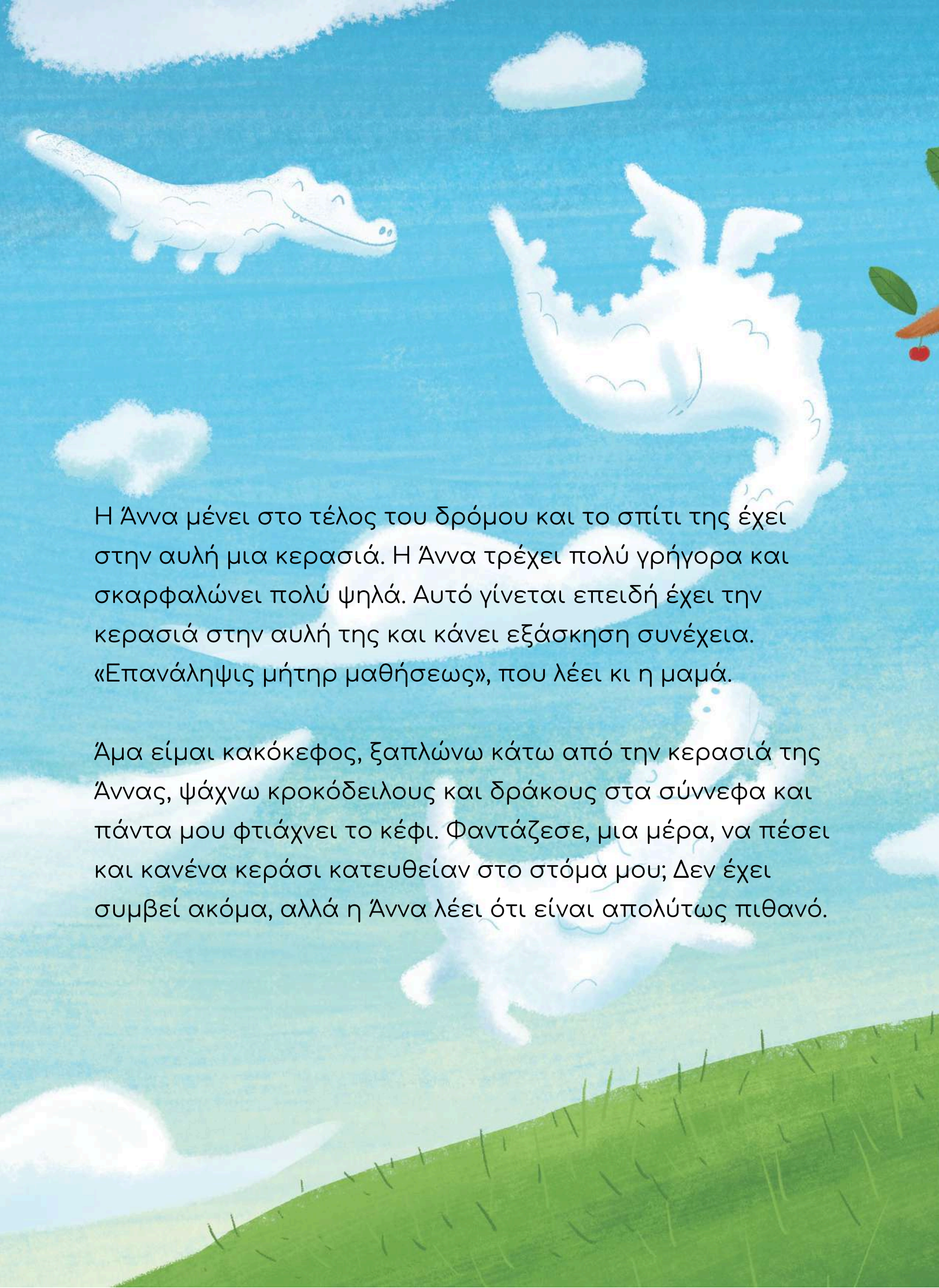
Στη γειτονιά μου έχει πολλά παιδιά, καμιά πενηνταριά
ή ίσως και τριάντα. Δεν ξέρω ακριβώς πόσα.
Εγώ είμαι πέντε χρονών και σύντομα θα πάω σχολείο.
Τώρα πηγαίνω στο νηπιαγωγείο. Το σπίτι μου έχει
πράσινα παράθυρα και ένα δεντρόσπιτο απ'έξω.

Το βλέπεις;

Φυσικά και δεν μένω
μόνος μου εδώ.
Μένω με τη μαμά μου,
το μπαμπά μου, την
αδερφή και τον παππού μου. Το
αγαπημένο μου φαγητό είναι η
πίτσα, ειδικά αυτή που φτιάχνει
η μαμά. Οι καλύτεροί μου φίλοι
είναι ο Στέφανος, η Άννα και ο
παππούς.

Η Άννα μένει στο τέλος του δρόμου και το σπίτι της έχει στην αυλή μια κερασιά. Η Άννα τρέχει πολύ γρήγορα και σκαρφαλώνει πολύ ψηλά. Αυτό γίνεται επειδή έχει την κερασιά στην αυλή της και κάνει εξάσκηση συνέχεια. «Επανάληψις μήτηρ μαθήσεως», που λέει κι η μαμά.

Άμα είμαι κακόκεφος, ξαπλώνω κάτω από την κερασιά της Άννας, ψάχνω κροκόδειλους και δράκους στα σύννεφα και πάντα μου φτιάχνει το κέφι. Φαντάζεσε, μια μέρα, να πέσει και κανένα κεράσι κατευθείαν στο στόμα μου; Δεν έχει συμβεί ακόμα, αλλά η Άννα λέει ότι είναι απολύτως πιθανό.

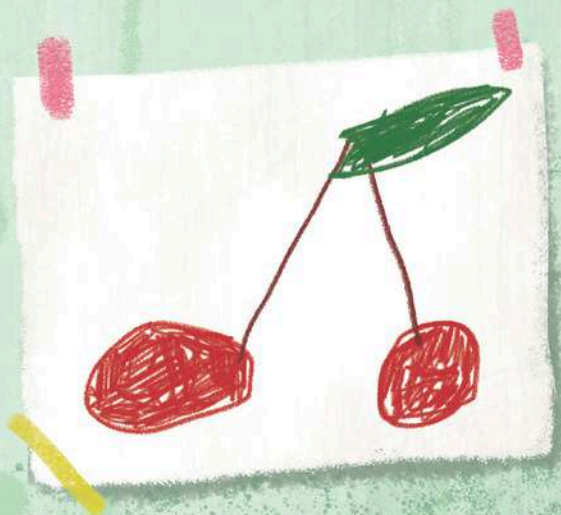

Η Άννα είναι Κωφή.

Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να της μιλήσουμε όπως μιλάμε στα άλλα παιδιά. Αυτό σημαίνει ότι με την Άννα λέμε τα πάντα με νοήματα με τα χέρια. Με την Άννα μιλάμε Νοηματική Γλώσσα. Τη μάθαμε στο νηπιαγωγείο.

Η Άννα ζωγραφίζει ωραία. Όταν μεγαλώσει, θα γίνει, λέει, εξερευνήτρια. Εγώ, πάλι, νομίζω ότι θα γίνει ζωγράφος.

Το σπίτι του Στέφανου έχει μπλε παντζούρια. Ο Στέφανος είναι ο πιο γρήγορος στο σκούτερ σε όλη τη γειτονιά. Γι' αυτό, φοράει πάντα ένα κράνος στο κεφάλι του. Είναι κι αυτός κωφός, αλλά έχει κοχλιακά εμφυτεύματα, για να μπορεί να ακούει. Τα αποκαλεί τα μαγικά του αυτιά. Τα εμφυτεύματα έχουν δύο μέρη, ένα εξωτερικό κι ένα εσωτερικό. Το εξωτερικό, που ονομάζεται επεξεργαστής ήχου, είναι κρυμμένο πίσω από το λοβό του αυτιού του. Έχει έναν στρογγυλό μαγνήτη, που τον λένε πηνίο, και που το φοράει ο Στέφανος στο εξωτερικό του κεφαλιού του. Υπάρχει κι άλλος ένας μαγνήτης, κάτω από το δέρμα, που λειτουργεί ως δέκτης για το πηνίο, αλλά αυτόν δεν μπορούμε να τον δούμε.

Κατάλαβες τι εννοώ; Να, κάπως έτσι:

Χωρίς τους επεξεργαστές ήχου, ο Στέφανος δεν μπορεί να ακούσει. Γι' αυτό τους φοράει πάντα, εκτός από όταν κοιμάται ή όταν δεν θέλει να ακούσει τίποτα. Με τρελαίνει πραγματικά όταν βγάζει τους επεξεργαστές, του γιατί δεν θέλει να με ακούει. Του λέω στη Νοηματική Γλώσσα ότι είμαι θυμωμένος και κλείνει ακόμη και τα μάτια του!

Τότε είμαστε και οι δύο ήσυχoi για λίγο. Και μετά είμαστε και πάλι φίλοι.

Ο Στέφανος είναι ο καλύτερος στο μέτρημα και στην αριθμητική. Πιστεύω πως όταν μεγαλώσει θα γίνει μαθηματικός. Αυτό σημαίνει πως θα μετράει και θα υπολογίζει πράγματα όλη μέρα.

Ο παππούς μου είναι πολύ διασκεδαστικός. Είναι συγγραφέας και του αρέσει να λέει ιστορίες. Κι εγώ συγγραφέας θα γίνω. Αλλά δεν ξέρω ακόμα να γράφω. Θα μάθω όμως στο σχολείο. Ο παππούς μου έχτισε το δεντρόσπιτό μας με πραγματική στέγη, στρογγυλά παράθυρα και μια πολύχρωμη σημαία. Τον βοήθησα κι εγώ. Ο παππούς μου σφυρίζει και τραγουδάει όλη την ώρα. Λέει ότι λύνω γρίφους καλύτερα από όλους στον κόσμο. Αλλά, όταν μεγαλώσω, δεν πρόκειται να λύνω γρίφους. Θα γίνω συγγραφέας.

Ο παππούς μου είναι κι αυτός κωφός. Αλλά όχι από τότε που γεννήθηκε. Από τον περασμένο χειμώνα. Όχι, όχι επειδή δεν φορούσε σκούφο πάνω από τα αυτιά του. Δεν ξέρω γιατί.

Όταν έγινε κωφός, δεν ήταν πια
διασκεδαστικός.

Δεν έλεγε πια ιστορίες.

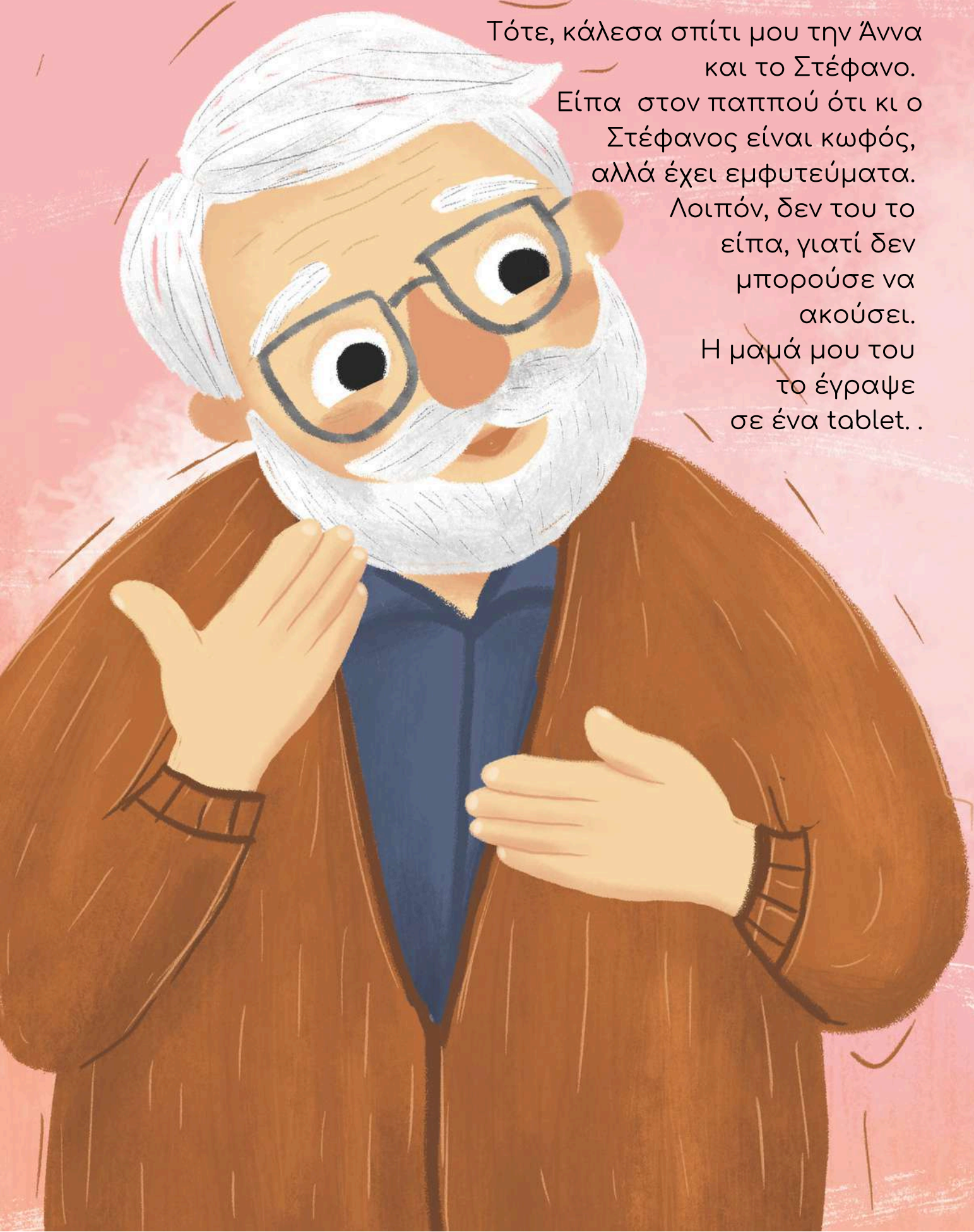
Δεν με ρωτούσε αινίγματα.

Δεν σφύριζε.

Δεν τραγουδούσε.

Δεν χαμογελούσε.

Δεν έγραφε καν πια.

Τότε, κάλεσα σπίτι μου την Άννα
και το Στέφανο.
Είπα στον παππού ότι κι ο
Στέφανος είναι κωφός,
αλλά έχει εμφυτεύματα.
Λοιπόν, δεν του το
είπα, γιατί δεν
μπορούσε να
ακούσει.
Η μαμά μου του
το έγραψε
σε ένα tablet. .

Ο Στέφανος του έδειξε τους επεξεργαστές. Μπορούσαμε να του μιλήσουμε μόνο με το tablet επειδή ο παππούς δεν ήξερε ακόμα τη νοηματική γλώσσα. Έτσι, η Άννα και ο Στέφανος του έμαθαν τη Νοηματική Γλώσσα. Δεν την ξέρει πολύ καλά ακόμα, αλλά ξεκίνησε μαθήματα. Μαθαίνει, όσο εγώ είμαι στο νηπιαγωγείο.

Τώρα ο παππούς έχει ένα εμφύτευμα. Έκανε
εγχείρηση. Μετά την εγχείριση, δεν ήρθε στο
σπίτι για πολύ καιρό. Σχεδόν όλο το καλοκαίρι. Ο
μπαμπάς είπε ότι ήταν σε στάδιο
αποκατάστασης. Αυτό σημαίνει ότι έμαθε να
ακούει. Μου έλειψε πραγματικά όσο έλειπε. Δεν
έχει ακόμη συνηθίσει πλήρως το εμφύτευμά του,
αλλά τα πάει καλά. Τραγουδάει και σφυρίζει
ξανά. Και με ρωτάει αινίγματα.

Ο παππούς άρχισε πάλι να γράφει. Γράφει,
λέει, για μένα και τους φίλους μου. Θα μας
διαβάσει τις ιστορίες, όταν τις τελειώσει.
Ανυπομονούμε.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

Ο μπαμπάς του Στέφανου τον ξυπνάει κάθε πρωί με ένα φιλί στο μάγουλο κι ένα γαργαλητό στις πατούσες. Μερικές φορές, τον ξυπνάει η μαμά του. Και μερικές φορές, ο Ορφέας – ο μεγάλος του αδερφός.

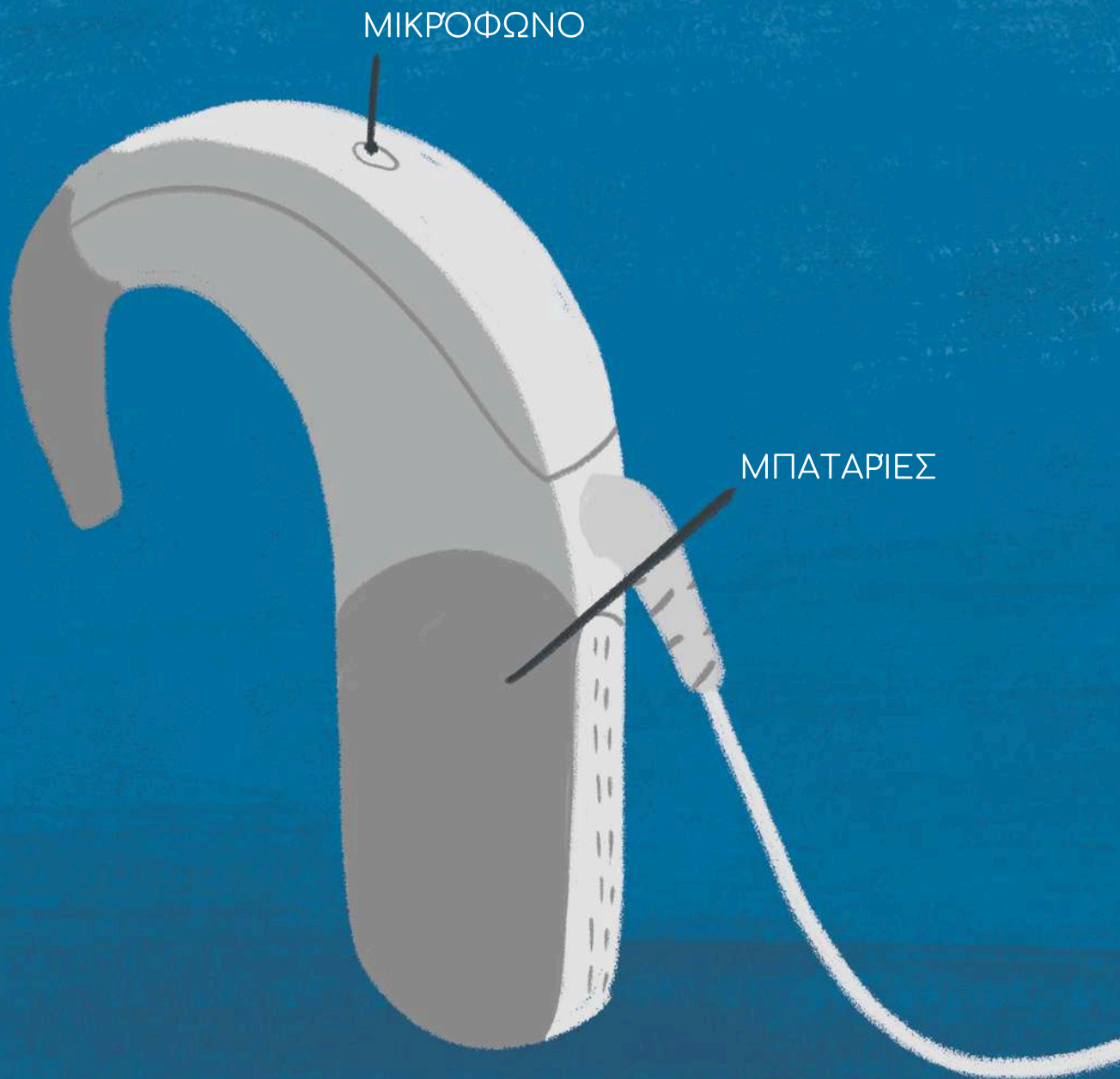
Σήμερα, είναι μια σημαντική μέρα. Ο Στέφανος θα πάει για πρώτη φορά στο νηπιαγωγείο.

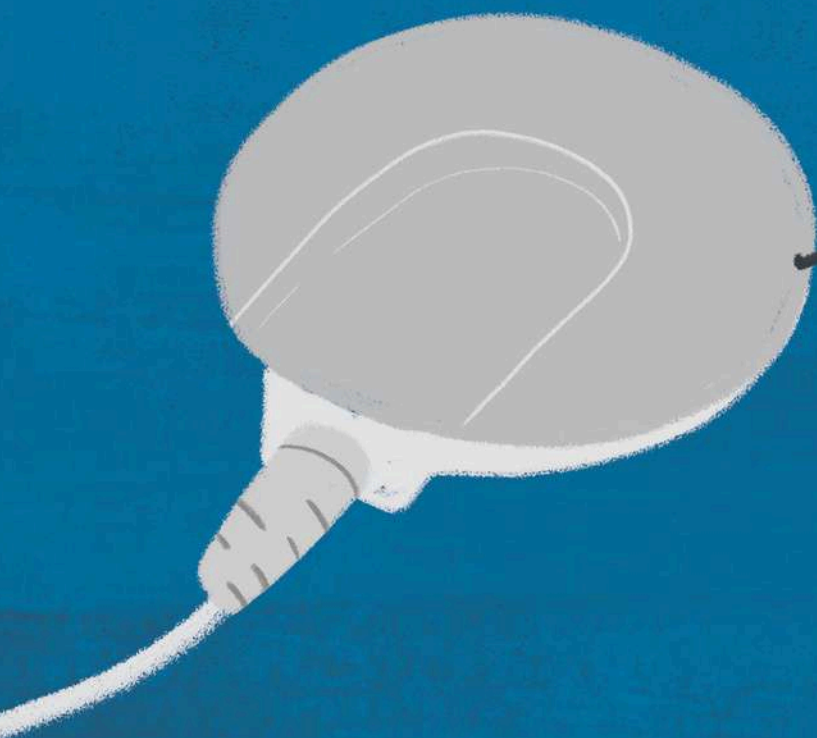
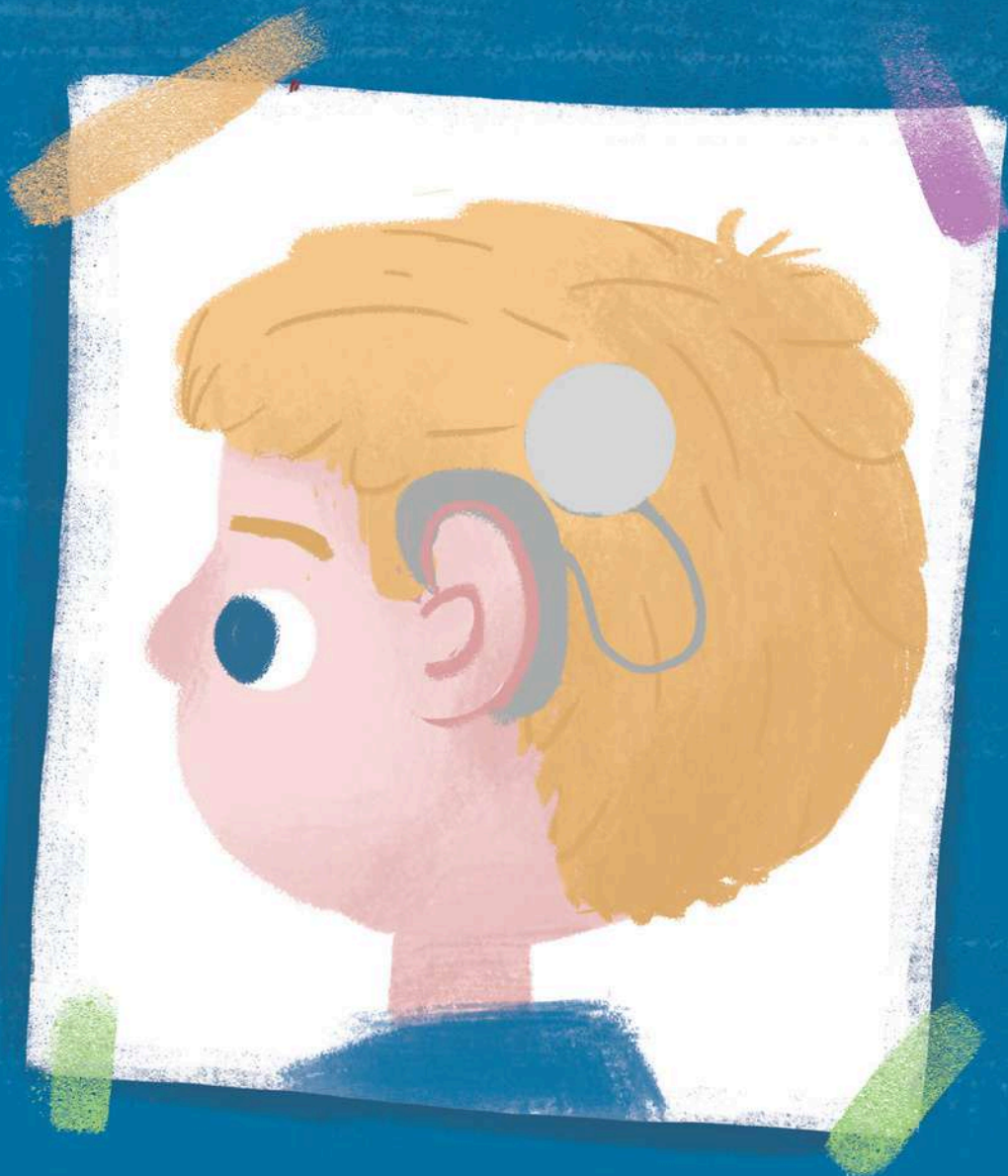
Όλοι είναι ξύπνιοι. Ο μπαμπάς, η μαμά, ο Ορφέας και ο σκύλος τους ο Μπόμπι.

Ο μπαμπάς βοηθάει το Στέφανο να ντυθεί. Αφού ντυθεί, ο Στέφανος λέει στο μπαμπά του ότι θέλει τους επεξεργαστές ήχου του. Χωρίς αυτούς δεν μπορεί να ακούσει, επειδή γεννήθηκε κωφός.

Όταν ο Στέφανος ήταν ενός έτους, είχε κάνει εγχείρηση και του έβαλαν κοχλιακό εμφύτευμα. Ο Στέφανος μπορεί να ακούσει με τα εμφυτεύματα, γι' αυτό φοράει τους επεξεργαστές ήχου του όλη μέρα. Τους βγάζει μόνο όταν κάνει ντους, μπάνιο ή όταν κολυμπάει. Μερικές φορές, τους βγάζει όταν έχει πολλή φασαρία. Για παράδειγμα, αν κάποιος φωνάζει. Ή όταν ο γείτονας πριονίζει ξύλα. Μερικές φορές, άμα ο Στέφανος σκοντάψει, ένας από τους επεξεργαστές πέφτει μόνος του.

ΠΗΝΙΟ

Μετά το πρωινό όλοι είναι έτοιμοι να φύγουν. Η μαμά ψάχνει τα γυαλιά της. Ο Ορφέας έχασε τη μπάλα του μπάσκετ. Πού είναι τα καλύμματα για τους επεξεργαστές ήχου του Στέφανου; Θέλει εκείνα με τα πράσινα τέρατα για την πρώτη του μέρα στο νηπιαγωγείο. Αφού βρεθούν όλα αυτά, η οικογένεια αναχωρεί.

Ο Ορφέας στο σχολείο, ο μπαμπάς στη δουλειά, η μαμά κι ο
Στέφανος στο νηπιαγωγείο. Μόνο ο Μπόμπι μένει σπίτι.
Όταν φτάσουν στο νηπιαγωγείο, ο Στέφανος και η μαμά του
χαιρετούν με χαρά την κυρία Τίνα και
την κυρία Τζούλια, τις δασκάλες. Έχει
πολλά παιδιά στην ομάδα.

Η Φρύνη και ο Αμέρ είναι επίσης Κωφοί, αλλά δεν έχουν εμφυτεύματα. Επικοινωνούν με νοήματα που κάνουν με τα χέρια τους. Κάθε κίνηση του χεριού έχει το δικό της νόημα. Χρησιμοποιούν επίσης εκφράσεις του προσώπου και τη γλώσσα του σώματος. Αυτή η γλώσσα είναι γνωστή ως Νοηματική Γλώσσα. Όλοι οι δάσκαλοι και τα παιδιά στο νηπιαγωγείο χρησιμοποιούν τη νοηματική γλώσσα εκτός από την ομιλία. Ο Στέφανος θα τη μάθει κι αυτός.

Η μαμά μένει με το Στέφανο στο νηπιαγωγείο την πρώτη μέρα. Μένουν μόνο λίγες ώρες. Εξερευνούν μαζί το δωμάτιο του παιχνιδιού. Ο Στέφανος παρακολουθεί από απόσταση τα άλλα παιδιά που παίζουν. Η Φρύνη τον προσκαλεί να παίξουν με τα τουβλάκια. Θέλει να πάει, αλλά δεν είναι σίγουρος, γιατί δεν ξέρει τα άλλα παιδιά. Η μαμά τον ενθαρρύνει απαλά και τελικά αρχίζει να χτίζει μια πόλη με τουβλάκια. Σύντομα, ακολουθούν και τα άλλα παιδιά. Χτίζουν μια ολόκληρη πόλη με μπουλντόζες, μπετονιέρες και φορτηγά. Σύντομα, αυτοκίνητα κινούνται στους δρόμους, δέντρα φυτεύονται κατά μήκος των λεωφόρων, παιδιά παίζουν στις παιδικές χαρές, πυροσβέστες

ετοιμάζονται στον πυροσβεστικό σταθμό, παραϊατρικό
προσωπικό τρέχει να βοηθήσει έναν ποδηλάτη που έχει
πέσει. Γερανοί σηκώνουν ουρανοξύστες και
σιδηροδρομικές γραμμές διασχίζουν την πόλη.

Η Λίζα έρχεται βιαστικά με ένα τρένο και πέφτει κατά
λάθος πάνω στο Στέφανο. Ο επεξεργαστής ήχου πέφτει
από το δεξί αυτί του. Πού να βρεθεί ανάμεσα σε τόσα
παιχνίδια; Όλα τα παιδιά βοηθάνε στο ψάξιμο.
Ποιος θα τον βρει πρώτος;

Τελικά τον εντοπίζουν.

Η μαμά περίμενε όλο αυτό το διάστημα στη γωνιά του βιβλίου. Ο Στέφανος πάει κοντά της και μαζί κοιτάζουν βιβλία με εικόνες. Του αρέσει το Μεγάλο Βιβλίο για τους Πυροσβέστες. Η μαμά ρωτάει τη δασκάλα αν μπορούν να δανειστούν το βιβλίο και να το πάρουν σπίτι. Έπειτα αποχαιρετούν την δασκάλα, λέγοντας ότι θα επιστρέψουν αύριο.

Σήμερα ο Στέφανος θα μείνει στο νηπιαγωγείο για πρώτη φορά χωρίς τη μαμά. Είναι πολύ ενθουσιασμένος γιατί δεν έχει μείνει πουθενά για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς τη μαμά ή το μπαμπά.

Διασκεδάζει πολύ στο νηπιαγωγείο. Είχε ζητήσει από τη μαμά ένα ειδικό κορδόνι για να δέσει τους επεξεργαστές του με το μπλουζάκι του, για να μην τους χάνει. Έτσι, μπορεί να παίζει πιο ελεύθερα στην πισίνα με τα μπαλάκια.

Την ώρα του μεσημεριανού, η μαμά τον
αποχαιρετάει και του υπόσχεται ότι θα
επιστρέψει σύντομα.

Παρόλο που του αρέσει να είναι με τα άλλα
παιδιά, ο Στέφανος εύχεται η μαμά του να είχε
μείνει.

Ανησυχεί αν θα επιστρέψει σ'αλήθεια.

Εύχεται να είχε πάει μαζί της.

Η καρδιά του πονάει.

Είναι πολύ ξαφνικό.

Πολύ δυνατά.

Πολύ έντονα.

Πάρα πολλά παιδιά.

Πού είναι η μαμά;

Δάκρυα τρέχουν στα μάγουλά του.

Πού είναι η μαμά;

Η δασκάλα η κυρία Μπέττυ τον αγκαλιάζει και του
λέει: «Ξέρω ότι σου λείπει η μαμά σου.

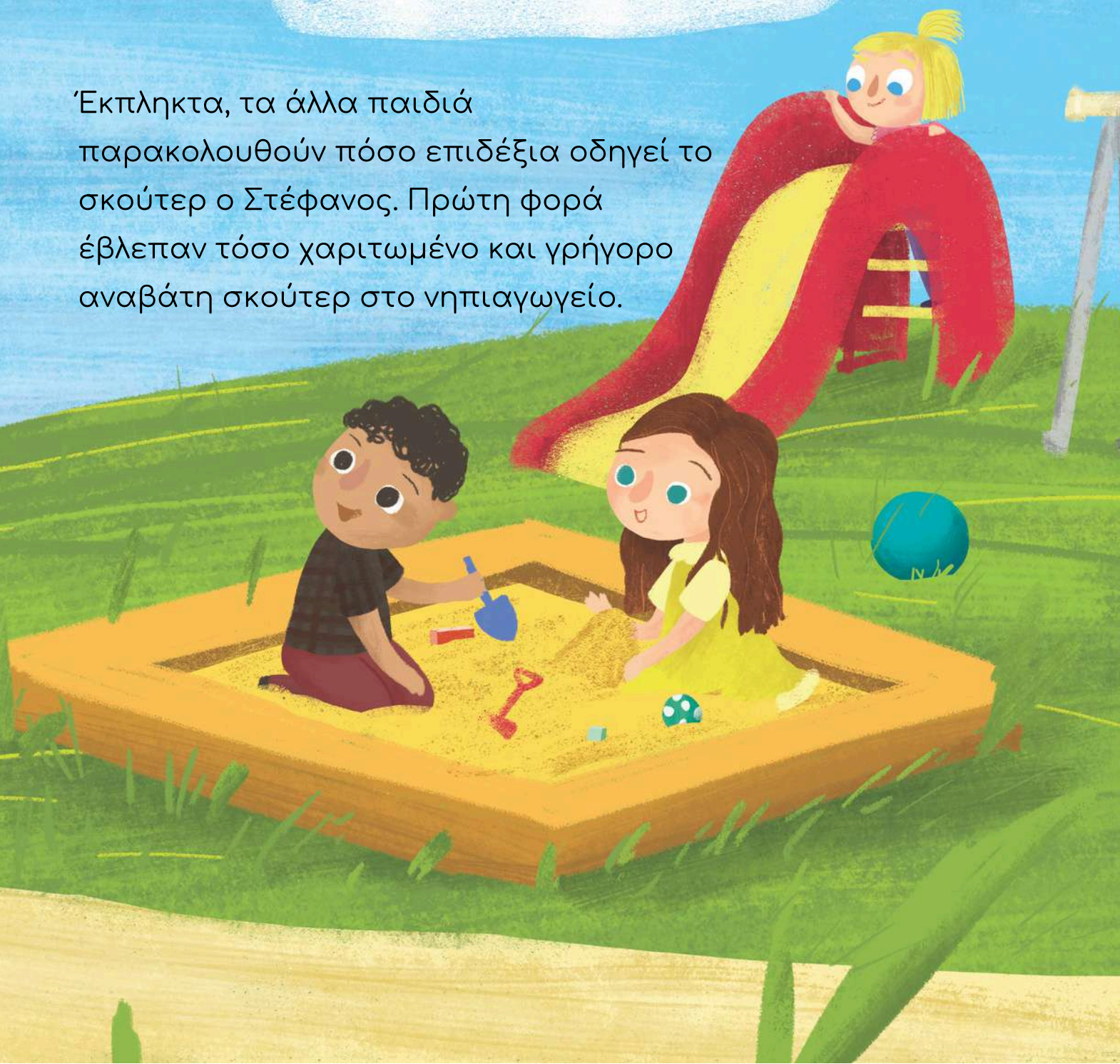
Καταλαβαίνω ότι είναι δύσκολο να περιμένεις και
ότι φοβάσαι λίγο. Αλλά είναι εντάξει να φοβάσαι.

Είμαστε όλοι μαζί σου εδώ. Θα βγούμε όλοι μαζί
στην παιδική χαρά και η μαμά σου θα είναι εδώ
σύντομα».

Ο Στέφανος σύντομα διασκεδάζει με τις κούνιες, τις τσουλήθρες και τους αμμόλακκους στην παιδική χαρά. Ξαφνικά, του τραβάει την προσοχή ένα γυαλιστερό κόκκινο σκούτερ. Χωρίς δισταγμό, βάζει κράνος, αρπάζει με τα χεράκια του το τιμόνι και αρχίζει να τρέχει γύρω από την παιδική χαρά. Γύρω-γύρω, γύρω-γύρω, γύρω-γύρω... Περνάει ανάμεσα από τα παιχνίδια που δε μάζεψαν τα παιδιά κι ανάμεσα από τα παιδιά που μαθαίνουν ποδήλατο σήμερα.

Έκπληκτα, τα άλλα παιδιά παρακολουθούν πόσο επιδέξια οδηγεί το σκούτερ ο Στέφανος. Πρώτη φορά έβλεπαν τόσο χαριτωμένο και γρήγορο αναβάτη σκούτερ στο νηπιαγωγείο.

Μόλις που σταματάει, η μαμά του εμφανίζεται από τη γωνία. Ο Στέφανος τρέχει προς το μέρος της και την αγκαλιάζει και της λέει με χαρά για το κόκκινο σκούτερ.

Ο Στέφανος φεύγει από το νηπιαγωγείο χαμογελαστός. Αύριο θα είναι ακόμα πιο διασκεδαστικά γιατί τώρα ξέρει ότι τον περιμένει εκεί το κόκκινο σκούτερ και ότι η μαμά θα έρθει στο τέλος της μέρας να τον πάρει.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ANNAΣ

Αυτή είναι η Άννα. Η Άννα είναι πέντε ετών. Το αγαπημένο της φαγητό είναι οι τηγανίτες. Όχι, ψέματα, της αρέσουν οι ψητές πατάτες ακόμα περισσότερο. Καμιά φορά, ακόμη και το μπρόκολο. Δεν το πιστεύεις; Λοιπόν, το μπρόκολο δεν της αρέσει και τόσο πολύ. Της αρέσουν περισσότερο οι ντομάτες και κυρίως οι πιπεριές. Η Άννα αγαπάει τα κεράσια και ειδικά αυτά που τρώει απευθείας από το δέντρο. Όταν μεγαλώσει, θα γίνει εξερευνήτρια. Θα γυρίσει όλον τον κόσμο και θα εξερευνήσει πόλεις και δάση και ζώα. Ίσως να γίνει και ζωγράφος. Δεν έχει αποφασίσει ακόμα.

Ο αγαπημένος της αδερφός είναι ο Γιάννης.

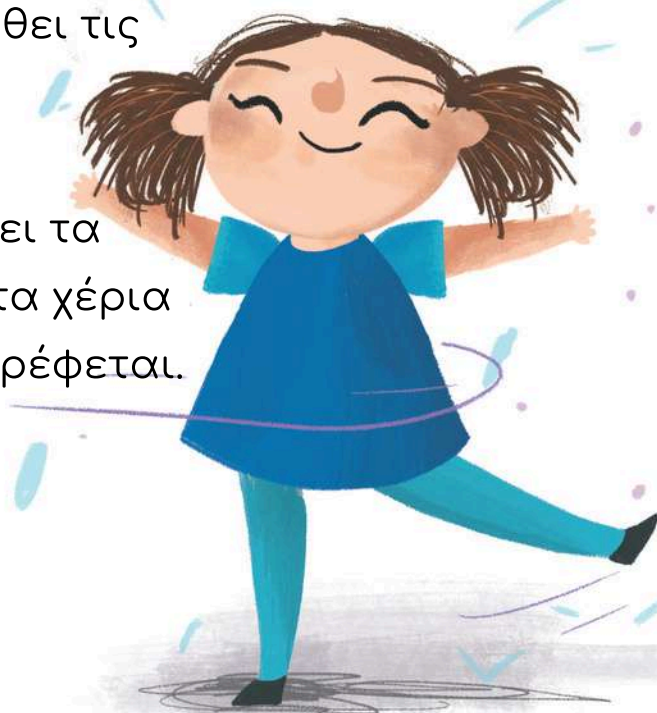
Βασικά, ο Γιάννης είναι ο μοναδικός της αδερφός.

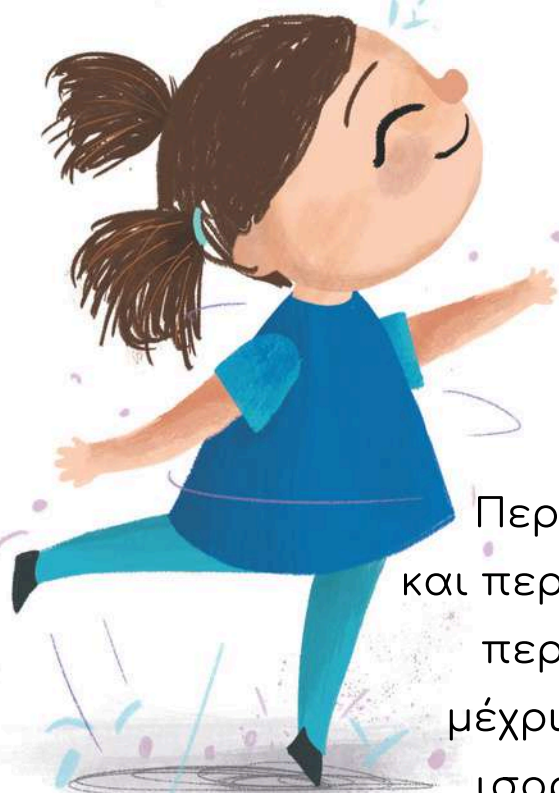

Το αγαπημένο της χρώμα είναι το μπλε.
Το μπλε σε όλες τις αποχρώσεις της θάλασσας.

Η Άννα είναι ευτυχισμένη όταν βρέχει μια ζεστή
καλοκαιρινή μέρα. Όταν νιώθει τις
σταγόνες της βροχής να
γλιστρούν στα μάγουλά της.
Όταν συμβαίνει αυτό, κλείνει τα
μάτια της, ανοίγει τα χέρια
της και περιστρέφεται.

Περιστρέφεται
και περιστρέφεται και
περιστρέφεται
μέχρι να χάσει την
ισορροπία της.

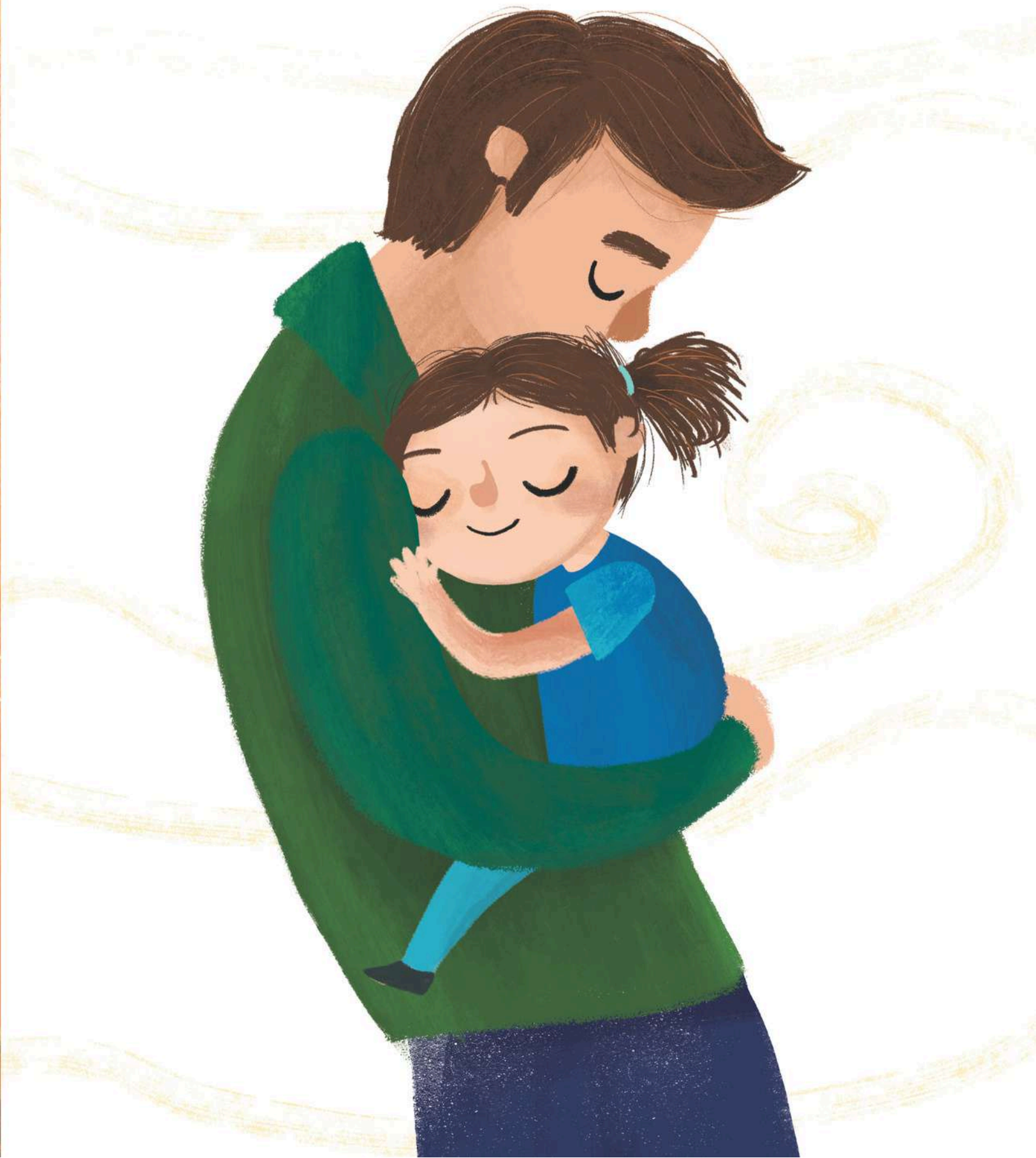
Τότε τρέχει ο Γιάννης και την πιάνει για
να μην πέσει. Μετά γελάνε και
περιστρέφονται μαζί μέχρι να γίνουν
μούσκεμα και να
πέσουν στο
έδαφος.

Η Άννα είναι ευτυχισμένη, όταν παίζει και φλυαρεί
με τους φίλους της. Όταν λέει στον μπαμπά της τι θα
γίνει όταν μεγαλώσει. Όταν σκαρφαλώνει στα δέντρα
με τη μαμά της και βλέπει το ηλιοβασίλεμα. Όταν
κλωτσάει τη μπάλα. Όταν της λέει ο Γιάννης
παραμύθια...

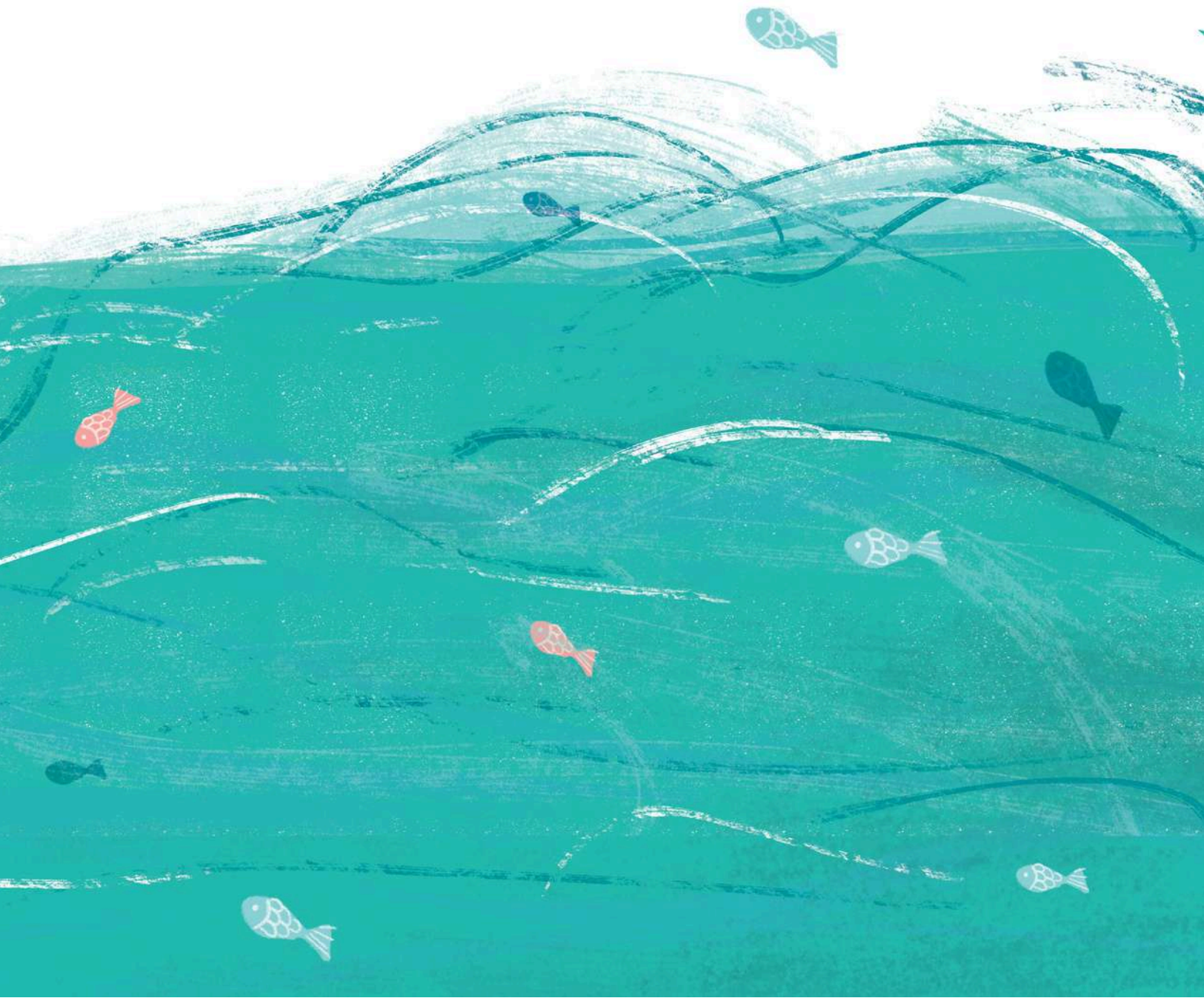
...Όταν αποκοιμίζεται στην αγκαλιά της μαμάς ή του μπαμπά της.

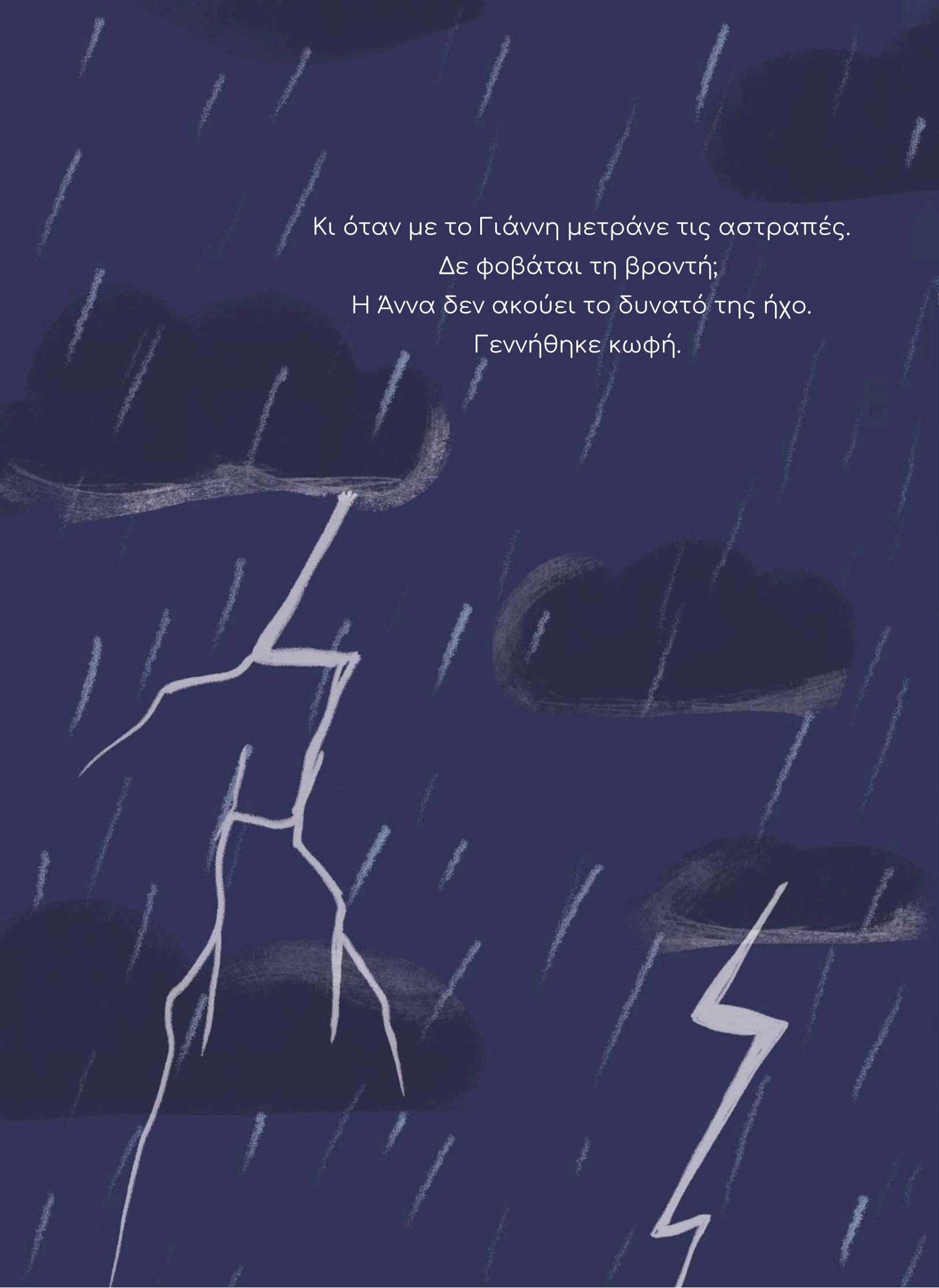
Η Άννα είναι ευτυχισμένη, όταν πηγαίνει στην παραλία.
Όταν προφταίνει τα κύματα στην ακτή. Όταν εκείνη κι ο
Γιάννης αναπηδούν πέτρες στην επιφάνεια του νερού.
Όταν λιάζεται μετά από μια μεγάλη βουτιά. Όταν νιώθει
τον άνεμο να της σηκώνει τα μαλλιά και τα κύματα να της
γαργαλούν τις πατούσες.

Ακόμη, όταν ο ουρανός σκοτεινιάζει και ένας ξαφνικός άνεμος φυσάει τόσο δυνατά, που η Άννα κρατιέται από το Γιάννη για να μην τη παρασύρει. Όταν η θάλασσα αγριεύει τόσο που μπορεί να δει τα κύματα από μακριά.

Κι όταν με το Γιάννη μετράνε τις αστραπές.
Δε φοβάται τη βροντή;
Η Άννα δεν ακούει το δυνατό της ήχο.
Γεννήθηκε κωφή.

Αλλά τότε πώς της λέει ο Γιάννης παραμύθια; Με τις κινήσεις των χεριών και του προσώπου του. Οι κωφοί έχουν τη δική τους γλώσσα· λέγεται Νοηματική Γλώσσα. Κάθε κίνηση των χεριών έχει το δικό της νόημα. Αλλά η νοηματική γλώσσα είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια σειρά κινήσεων που γίνονται με τα χέρια. Ο Γιάννης χρησιμοποιεί επίσης το στόμα του, τη μίμηση, τη στάση του σώματος και την επαφή με τα μάτια.

Θα ήθελες να μάθεις τη Κυπριακή Νοηματική Γλώσσα;

Γιατί η Ανάγνωση Είναι Σημαντική για την Ανάπτυξη της Γλώσσας του Παιδιού σας

Η ανάγνωση είναι ένα ισχυρό εργαλείο για την ανάπτυξη της γλώσσας του παιδιού σας. Όχι μόνο το βοηθά να μάθει νέες λέξεις, αλλά ενισχύει επίσης την ικανότητά του να εκφράζεται, να ακούει και να κατανοεί τον κόσμο γύρω του. Η τακτική ανάγνωση προσφέρει μια εξαιρετική ευκαιρία να δεθείτε με το παιδί σας, ενώ ταυτόχρονα χτίζετε σημαντικές δεξιότητες που θα το ωφελήσουν στο σχολείο και πέρα από αυτό.

Η ανάγνωση μεγαλόφωνα εισάγει το παιδί σας σε ένα ευρύ λεξιλόγιο, το εκθέτει σε διαφορετικούς τρόπους αφήγησης και το βοηθά να κατανοήσει πώς λειτουργεί η γλώσσα. Συγκεκριμένα, έρευνες δείχνουν ότι τα παιδιά που ακούνε τακτικά αναγνώσεις εκτίθενται σε πολύ περισσότερες λέξεις σε σχέση με εκείνα που στερούνται τη συχνή έκθεση στο ερέθισμα. Αυτή η έκθεση δημιουργεί τη βάση για μελλοντικές δεξιότητες ανάγνωσης και γραφής, ενώ παράλληλα βελτιώνει την ικανότητά τους να συγκεντρώνονται, να σκέφτονται και να επικοινωνούν αποτελεσματικά.

Για να κάνετε την ανάγνωση πιο διαδραστική και ωφέλιμη για το παιδί σας, μπορείτε να του κάνετε ερωτήσεις κατά τη διάρκεια της εξιστόρησης. Αυτό όχι μόνο διατηρεί το ενδιαφέρον του, αλλά το ενθαρρύνει επίσης να σκεφτεί κριτικά και να μιλήσει για όσα συμβαίνουν στην ιστορία.

Ηλικιακά Κατάλληλες Ερωτήσεις για την Ενίσχυση της Εμπλοκής στην Ανάγνωση:

- Για μωρά (6-12 μηνών): Κάντε απλές ερωτήσεις τύπου "πού", όπως «Πού είναι ο σκύλος;», και ενθαρρύνετέ τα να δείξουν με το δάχτυλό τους.
- Για νήπια (1-2 ετών): Χρησιμοποιήστε ηχητικά ερεθίσματα, όπως «Τι ήχο κάνει ο σκύλος;»
- Για παιδιά προσχολικής ηλικίας (3-4 ετών): Κάντε ανοιχτές ερωτήσεις, όπως «Γιατί νομίζεις ότι η αρκούδα είναι λυπημένη;»
- Για μεγαλύτερα παιδιά (4-5 ετών): Συνδέστε την ιστορία με τις δικές τους εμπειρίες, για παράδειγμα: «Θυμάσαι όταν είδαμε έναν σκύλο στο πάρκο; Τι έκανε;»

Παραδείγματα Ερωτήσεων για την Ανάγνωση του « Όχι τόσο ήσυχες ιστορίες» με το Παιδί σας

Για Νήπια (1-2 ετών)

Σε αυτή την ηλικία, τα παιδιά αρχίζουν να κατανοούν τη γλώσσα, οπότε οι απλές ερωτήσεις που τα ενθαρρύνουν να δείξουν, να ονομάσουν ή να δώσουν σύντομες απαντήσεις είναι ιδανικές.

Παραδείγματα:

1.Δείξιμο και Ονομασία:

«Πού είναι το πράσινο κάλυμμα του επεξεργαστή του Στέφανου;»

«Μπορείς να μου δείξεις την κερασιά της Άννας;»

2.Ερωτήσεις με ήχους:

«Τι ήχο κάνει ο σκύλος;»

«Τι ήχο κάνει το πυροσβεστικό όχημα;»

3.Βασική Αναγνώριση:

«Πού είναι ο παππούς σε αυτή την εικόνα;»

«Μπορείς να βρεις το δεντρόσπιτο;»

4.Απλές ερωτήσεις δράσης:

«Τι κάνει ο Στέφανος;»

«Τι κάνει η Άννα κάτω από την κερασιά;»

Για Παιδιά Προσχολικής Ηλικίας (2-3 ετών)

Σε αυτή την ηλικία, τα παιδιά μπορούν να δώσουν απλές προφορικές απαντήσεις και να ανακαλέσουν γεγονότα από την ιστορία.

Παραδείγματα:

1.Αναγνώριση Δράσεων:

«Τι έχτισε ο Στέφανος με τα τουβλάκια;» (Ενθαρρύνει την ανάκληση της πόλης που δημιούργησε)

«Τι φοράει ο Στέφανος για να ακούει;»

2.Απλές ερωτήσεις «Γιατί»:

«Γιατί ο Στέφανος βγάζει μερικές φορές τους επεξεργαστές του;» (Ενθαρρύνει να σκεφτούν για τους δυνατούς ήχους)

«Γιατί ο παππούς πρέπει να μάθει Νοηματική Γλώσσα;»

3.Αναγνώριση ζώων ή αντικειμένων:

«Μπορείς να βρεις τον σκύλο στην εικόνα;»

«Τι χρώμα είναι το σπίτι του Στέφανου;»

4.Βασικές ερωτήσεις για συναισθήματα:

«Πώς νομίζεις ότι νιώθει ο Στέφανος όταν του πέφτει ο επεξεργαστής;»

«Πώς νομίζεις ότι νιώθει η Άννα όταν τρέχει γρήγορα;»

Για Μεγαλύτερα Παιδιά Προσχολικής Ηλικίας (3-4 ετών)

Τα παιδιά αυτής της ηλικίας μπορούν να απαντήσουν σε πιο σύνθετες ερωτήσεις που τα ενθαρρύνουν να σκέφτονται και να εξηγούν.

Παραδείγματα:

1.Ανοιχτές ερωτήσεις:

«Γιατί νομίζεις ότι ο παππούς ήταν λυπημένος όταν έχασε την ακοή του;»

«Γιατί νομίζεις ότι η Άννα αγαπάει τόσο πολύ να σκαρφαλώνει στα δέντρα;»

2.Προβλέψεις:

«Τι νομίζεις ότι θα κάνει ο Στέφανος τη δεύτερη μέρα του στο νηπιαγωγείο;»

«Νομίζεις ότι η Άννα θα καταφέρει να πιάσει ποτέ ένα κεράσι με το στόμα της;»

3.Σύνδεση με προσωπικές εμπειρίες:

«Έχεις φτιάξει ποτέ κάτι μεγάλο όπως η πόλη του Στέφανου; Τι ήταν;»

«Σου αρέσει να κάνεις πατίνι όπως ο Στέφανος; Ποιο είναι το αγαπημένο σου παιχνίδι με ρόδες;»

4.Συζήτηση για τους χαρακτήρες:

«Τι κάνει την Άννα τόσο γρήγορη δρομέα;»

«Γιατί νομίζεις ότι ο Στέφανος αγαπάει τόσο πολύ τα μαθηματικά;»

Για Παιδιά 4-5 ετών

Σε αυτή την ηλικία, τα παιδιά μπορούν να εμπλακούν σε πιο αναλυτικές συζητήσεις για την ιστορία. Είναι η κατάλληλη στιγμή για ανοιχτές ερωτήσεις που αναπτύσσουν την κριτική σκέψη και τις γλωσσικές τους δεξιότητες.

Παραδείγματα:

1.Ερωτήσεις ανάκλησης:

«Πώς βοήθησαν όλα τα παιδιά τον Στέφανο να βρει τον επεξεργαστή του;»

1.Σύνθετα συναισθήματα και αντιδράσεις:

«Πώς νομίζεις ότι ένιωσε ο παππούς όταν έμαθε Νοηματική Γλώσσα για πρώτη φορά;»

Ερωτήσεις με «Ποιος, Τι, Γιατί, Πώς»:

«Τι είναι το κοχλιακό εμφύτευμα και πώς βοηθάει τον Στέφανο;»

2.Σύνδεση της ιστορίας με τη ζωή τους:

«Ο Στέφανος νιώθει αγχωμένος όταν η μαμά του τον αφήνει στο νηπιαγωγείο. Έχεις νιώσει ποτέ αγχωμένος στο νηπιαγωγείο;»

«Η Άννα αγαπάει να σκαρφαλώνει στα δέντρα. Έχεις σκαρφαλώσει ποτέ σε ένα δέντρο; Πώς ήταν;»

Κατανόηση της Κώφωσης

Μεταξύ ενός και τριών στα χίλια νεογέννητα γεννιούνται με προβλήματα ακοής. Η απώλεια ακοής μπορεί να προκληθεί από διάφορους παράγοντες, με περίπου το 80% των συγγενών περιπτώσεων κώφωσης να είναι γενετικά καθορισμένες. Πάνω από το 90% των κωφών παιδιών γεννιούνται από ακούοντες γονείς. Σε ορισμένες οικογένειες, η κώφωση είναι ήδη γνωστή, ενώ σε άλλες όχι – συχνά επειδή προκαλείται από υπολειπόμενα γονίδια ή νέες μεταλλάξεις. Η κώφωση είναι μια κατάσταση που χαρακτηρίζεται από σημαντική ή πλήρη αδυναμία αντίληψης του ήχου, η οποία μπορεί να ποικίλλει σε βαθμό και να επηρεάζει την επικοινωνία και την επεξεργασία του ήχου.

Η επιλογή της μεθόδου επικοινωνίας εξαρτάται από την οικογένεια και τις ανάγκες του παιδιού. Συχνά χρησιμοποιείται ένας συνδυασμός διαφορετικών προσεγγίσεων, προσαρμοσμένος στις ατομικές απαιτήσεις. Η ακουστικο-προφορική προσέγγιση επικεντρώνεται στην ανάπτυξη της ομιλίας και της ακουστικής αντίληψης μέσω ακουστικών βαρηκοΐας και κοχλιακών εμφυτευμάτων. Ορισμένες οικογένειες επικοινωνούν αποκλειστικά στη νοηματική γλώσσα, ενώ άλλες χρησιμοποιούν πολλαπλές μεθόδους ταυτόχρονα για να διευκολύνουν την αποτελεσματική επικοινωνία και την απόκτηση γλωσσικών δεξιοτήτων μέσω όλων των διαθέσιμων μέσων.

Η κοινότητα των Κωφών έχει μια ξεχωριστή κουλτούρα και ταυτότητα, οι οποίες διαμορφώνονται συχνά από κοινές εμπειρίες και τη χρήση της νοηματικής γλώσσας. Η κώφωση συνήθως θεωρείται από τα ίδια τα κωφά άτομα ως ένα μοναδικό χαρακτηριστικό και όχι ως αναπηρία. Η κωφική ταυτότητα ενισχύεται μέσω πολιτιστικών πρακτικών, τέχνης και ενός ισχυρού αισθήματος κοινότητας. Η κουλτούρα των Κωφών δίνει έμφαση στην

επικοινωνία, τη συμπερίληψη και τη χρήση της νοηματικής γλώσσας ως κύριου μέσου αλληλεπίδρασης. Οι οπτικές μέθοδοι επικοινωνίας, όπως οι εκφράσεις του προσώπου και η γλώσσα του σώματος, παίζουν καθοριστικό ρόλο στη νοηματική γλώσσα. Πολλές οικογένειες εντός της κοινότητας των Κωφών υποστηρίζουν τη διατήρηση της νοηματικής γλώσσας και της πολιτιστικής τους κληρονομιάς.

Κοχλιακά Εμφυτεύματα

Τα κοχλιακά εμφυτεύματα έχουν σχεδιαστεί για άτομα με σοβαρή αισθητηριακή νευροαισθητήρια βαρηκοΐα ή κώφωση. Αυτός ο τύπος απώλειας ακοής οφείλεται σε βλάβη των τριχωτών κυττάρων στο εσωτερικό αυτί, τα οποία δεν μπορούν πλέον να επεξεργαστούν ή να μεταδώσουν αποτελεσματικά τις ηχητικές πληροφορίες. Σε αντίθεση με τα ακουστικά βαρηκοΐας, τα οποία απλώς ενισχύουν τον ήχο, το κοχλιακό εμφύτευμα μετατρέπει τον ήχο σε ηλεκτρικά ερεθίσματα και διεγείρει απευθείας το ακουστικό νεύρο, επιτρέποντας στον εγκέφαλο να τα αντιληφθεί ως ήχο. Έτσι, πολλά κωφά ή σοβαρά βαρήκοα άτομα μπορούν να συμμετέχουν σε συνομιλίες, να κάνουν τηλεφωνικές κλήσεις, να απολαμβάνουν τη μουσική και να αντιλαμβάνονται σημαντικά ηχητικά σήματα, όπως συναγερμούς ή τον θόρυβο της κυκλοφορίας.

Για τα μικρά παιδιά, τα κοχλιακά εμφυτεύματα παίζουν σημαντικό ρόλο στην απόκτηση της γλώσσας, ενισχύοντας την ακουστική αντίληψη και διευκολύνοντας την ανάπτυξη της ομιλίας και της επικοινωνίας. Η λήψη ενός εμφυτεύματος σε νεαρή ηλικία επιτρέπει στα παιδιά να εκτεθούν σε ήχους κατά την κρίσιμη περίοδο ανάπτυξης της γλώσσας και της ομιλίας. Έρευνες δείχνουν ότι τα παιδιά που λαμβάνουν κοχλιακό εμφύτευμα νωρίς στη ζωή τους αναπτύσσουν καλύτερη ακοή, πιο λεπτομερή αντίληψη ήχων και μουσικής, καθώς και πιο καθαρή ομιλία σε σύγκριση με εκείνα που το λαμβάνουν αργότερα. Αυτά τα παιδιά συχνά αποκτούν γλωσσικές δεξιότητες με ρυθμούς συγκρίσιμους με εκείνους των ακουόντων συνομηλίκων τους.

Ένα σύστημα κοχλιακού εμφυτεύματος (CI system) αποτελείται από δύο κύρια μέρη: τον εξωτερικά φορετό επεξεργαστή ήχου και τη χειρουργικά εμφυτευμένη εσωτερική συσκευή. Το εμφύτευμα περιλαμβάνει μια διάταξη ηλεκτροδίων που τοποθετείται μέσα στον κοχλία (το όργανο ακοής στο εσωτερικό αυτί). Ο επεξεργαστής ήχου καταγράφει ακουστικά σήματα, τα επεξεργάζεται και μεταδίδει την πληροφορία στο εμφύτευμα, το οποίο τη μετατρέπει σε ηλεκτρικά ερεθίσματα και τα στέλνει στο ακουστικό νεύρο.

Στοχαστικές Ερωτήσεις για την Ακοή, τη Φιλία και την Αποδοχή

Η κατανόηση της κώφωσης και των διαφόρων τρόπων επικοινωνίας είναι σημαντική για την ενίσχυση της ενσυναίσθησης και της συμπερίληψης στις κοινότητές μας. Οι παρακάτω ερωτήσεις έχουν σχεδιαστεί για να προκαλέσουν στοχαστικές συζητήσεις μετά την ανάγνωση του βιβλίου «Όχι και τόσο ήσυχα». Ενθαρρύνουν τα παιδιά να σκεφτούν τις δικές τους εμπειρίες και να εξετάσουν πώς μπορούν να είναι υποστηρικτικά και ανοιχτά απέναντι στους άλλους, ανεξάρτητα από τις διαφορές τους.

Συζητώντας αυτές τις ερωτήσεις, μπορείτε να βοηθήσετε το παιδί σας να αναπτύξει μια βαθύτερη κατανόηση της κώφωσης και τη σημασία της αποδοχής και της εκτίμησης της μοναδικότητας κάθε ατόμου.

Κατάλληλη ηλικία για συζήτηση: 4-6 ετών.

- Ποιο ήταν το αγαπημένο σου μέρος της ιστορίας;
- Πώς νομίζεις ότι νιώθει κάποιος που δεν μπορεί να ακούσει όλα όσα συμβαίνουν γύρω του;
- Μπορείς να απαριθμήσεις κάποιους ήχους που είναι σημαντικοί για εμάς;
- Αν είχες μια μαγική συσκευή ακοής, ποιους ήχους θα ήθελες να ακούς πιο καθαρά;
- Τι μπορούμε να κάνουμε για να διασφαλίσουμε ότι όλοι μπορούν να παίξουν και να διασκεδάσουν, ακόμα κι αν ακούνε διαφορετικά ή αν δεν μπορούν να ακούσουν καθόλου;
- Μπορείς να φανταστείς πώς θα ήταν αν πήγαινες στο νηπιαγωγείο και δεν μπορούσες να ακούσεις όλα όσα συμβαίνουν;
- Ποια παιχνίδια μπορούμε να παίξουμε όλοι μαζί, ανεξάρτητα από το πώς ακούμε;
- Τι μπορούμε να κάνουμε για να διασφαλίσουμε ότι όλοι νιώθουν χαρούμενοι και αποδεκτοί;
- Τι κάνει τον Στέφανο μοναδικό και ξεχωριστό;
- Πώς μπορούμε να δείξουμε ότι εκτιμούμε τα πράγματα που κάνουν κάθε φίλο μας διαφορετικό;

Για να υποστηρίξουμε περαιτέρω το ταξίδι σας στην κατανόηση και την υπεράσπιση των αναγκών του παιδιού σας, σας προσκαλούμε να εγγραφείτε στο δωρεάν eLearning μάθημά μας, σχεδιασμένο ειδικά για γονείς και φροντιστές παιδιών με κώφωση. Επισκεφθείτε: <https://www.silent-project.online/>

Οι παρακάτω πηγές χρησιμοποιήθηκαν για την ενότητα "Κατανόηση της Κωφότητας":

Young & Ng (2023) – Young A, Ng M. Genetic Hearing Loss. StatPearls.
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK580517/>

Terry (2023) – Terry J. Enablers and barriers for hearing parents with deaf children. Health Expect.
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/37694502/>

Equalizent. <https://equalizent.wien/faq>

MED-EL. <https://www.medel.com/>.

Αυτό το βιβλίο έχει εμπλουτιστεί μέσω της υποστήριξης, της εξειδίκευσης και των σχολίων πολλών αφοσιωμένων ατόμων και οργανισμών. Ένα ειλικρινές ευχαριστώ σε όλους όσοι συνέβαλαν σε αυτό το έργο για την υποστήριξή τους!

Η εκτύπωση αυτού του βιβλίου έγινε δυνατή χάρη στην υποστήριξη των:

Mit freundlicher
Unterstützung der Stadt Graz

hellwagner.
PERFORMANCE CONSULTING

kulturvermittlung
steiermark

dean & davic

Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας σε όλους τους εταίρους του έργου SILENT για την αφοσίωσή τους στην προώθηση της συμπεριληπτικής επικοινωνίας και στη στήριξη των οικογενειών παιδιών με κώφωση.

Το έργο SILENT (Ενίσχυση Δεξιοτήτων Γλώσσας, Ανάπτυξη Δεξιοτήτων Επικοινωνίας και Ενίσχυση της Ανθεκτικότητας Γονέων Ακουόντων Παιδιών με Κώφωση) είναι μια Συνεργασία Στρατηγικής Συμμαχίας στο πλαίσιο του Προγράμματος Erasmus+ για Εκπαίδευση Ενηλίκων. Στόχος του είναι να υποστηρίξει τους γονείς παιδιών με κώφωση, που οι ίδιοι διατηρούν τη δυνατότητα ακοής, παρέχοντας βασικά εκπαιδευτικά εργαλεία για την βελτίωση της επικοινωνίας και την ενίσχυση των οικογενειακών σχέσεων. Μέσω της συνεργασίας μεταξύ εταίρων από την Αυστρία, τη Σλοβενία, την Κύπρο, τη Βόρεια Μακεδονία, την Πορτογαλία και την Ολλανδία, το έργο προάγει την εκμάθηση γλωσσών, την ανθεκτικότητα και τις στρατηγικές συμπεριληπτικής επικοινωνίας. Ενδυναμώνοντας τις οικογένειες, το SILENT βοηθά στη δημιουργία ενός πιο υποστηρικτικού και κατανοητικού περιβάλλοντος για τα παιδιά με κώφωση, ώστε να ανθίσουν.

<https://www.silent-project.online/>

**Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

Αριθμός έργου: 2022-1-AT01-KA220-ADU-000087256

Πρωτότυπος Τίτλος: Ne čisto tiho

Συγγραφέας: Katja Šalamun Janevski

Εικονογραφήσεις: Katerina Nikolovska

Εκδοτικός Οίκος: Datapons, Σκόπια, Βόρεια Μακεδονία

Σχεδιασμός και Διάταξη: Datapons, Σκόπια, Βόρεια Μακεδονία

Πρώτη Έκδοση, Αριθμός Εκτύπωσης: 200 αντίτυπα

© 2025 Katja Šalamun Janevski. Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

Η παρούσα δημοσίευση παραχθήκε στο πλαίσιο του έργου SILENT, το οποίο χρηματοδοτείται από το Πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη Συμφωνία Χορηγίας αριθ. 2022-1-AT01-KA220-ADU-000087256. Το περιεχόμενο αντικατοπτρίζει μόνο τις απόψεις της συγγραφέα και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν φέρει καμία ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση γίνει με τις πληροφορίες που περιέχονται σε αυτήν.

Αυτό το βιβλίο είναι διαθέσιμο για δωρεάν λήψη σε μορφή PDF στη διεύθυνση:

<https://www.silent-project.online/el/not-so-silent>

Δικαιώματα Χρήσης: Η παρούσα δημοσίευση είναι αδειοδοτημένη με την άδεια Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0).

Μπορείτε να μοιραστείτε και να προσαρμόσετε το υλικό για μη εμπορικούς σκοπούς, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναφέρετε κατάλληλα την συγγραφέα και το έργο. Οποιοδήποτε μέρος αυτής της δημοσίευσης δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί για εμπορικούς σκοπούς χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια της συγγραφέα.

Δημοσιεύθηκε από: SILENT PROJECT

Συντονιστικός Οργανισμός: InterAktion, Αυστρία

Συνεργαζόμενοι Εταίροι: Κέντρο Κοινωνικής Καινοτομίας (CSI) - Κύπρος, DUGS - Σλοβενία, Humanost - Βόρεια Μακεδονία, Rightchallenge - Πορτογαλία, Parents International - Ολλανδία

Πρώτη Έκδοση, 2025

ISBN: 978-9925-637-94-2

Το «Όχι τόσο ήσυχες ιστορίες» είναι μια συγκινητική συλλογή ιστοριών που γιορτάζει τους διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους τα παιδιά με κώφωση ή βαρηκοΐα βιώνουν τον κόσμο. Μέσα από τις ζωές της Άννας, του Στέφανου και των φίλων τους, βλέπουμε πώς επικοινωνούν—είτε μέσω της Νοηματικής Γλώσσας, είτε μέσω κοχλιακών εμφυτευμάτων, είτε και με τους δύο τρόπους—δεικνύοντας ότι δεν υπάρχει μία και μοναδική «σωστή» μέθοδος έκφρασης του εαυτού.

Το βιβλίο αυτό τονίζει τη σημασία της επιλογής στην επικοινωνία, της στήριξης από την οικογένεια και της χαράς της σύνδεσης. Αγγίζει επίσης τις εμπειρίες των ενηλίκων που χάνουν την ακοή τους αργότερα στη ζωή, όπως ο Παππούς, ο οποίος μαθαίνει να διαχειρίζεται την αλλαγή με ανθεκτικότητα και αγάπη.

Εικονογραφημένο με Διεθνή Νοηματική Γλώσσα, το «Όχι τόσο ήσυχες ιστορίες» ενισχύει την ευαισθητοποίηση για την ομορφιά και την ποικιλία των Νοηματικών Γλωσσών σε όλο τον κόσμο. Περισσότερο από ένα βιβλίο, αποτελεί μια γιορτή της ένταξης, της αποδοχής και της δύναμης της κατανόησης.

Co-funded by
the European Union